

ודאי היה האות שעליונות מתחנונים פלויים בה. ראשית של אליף, סטר של סוד המתחשה העליונה. ואומה התפשטות של אותו רקייע עליון, הפל נסטר באותו הראש. בכלל שכשיותה א' מרייע הנה, בדימות של סוד ראש המתחשה יוצאת. באותו אמצע של אליף כלולים בו שיש דרגות, סוד של כל החיות הנסתירות העליונות [ס"א שעליות] מתווך כילין ביה רזא דכללו חיות טמירין על אין [ס"א שעליות].

המתחשה.

אור אחד שמאיר ונגן, זה אור של אות ט של בראשית. חם היום שהיה יושב אברהם פתח האهل, שהוא פמה מלמטה לעלה, וחם היום מאיר על

אותו פתח ומair ממש.

שני, אור שהולך להיות חשוק לעת פנות ערָב. הסוד של תפלה יצחק לתקין דרכָה זו, שבתוב בראשית כד ויצא יצחק לשוחם בשירה לפנות ערָב. הסתפלות של ערָב, וחשוכים כלם אצלם בפנות קערָב הנה הסתפל יעקב באותו ממנה של עשו.

שלישי, אור שפוגל שי אילג, אור שמאיר ברפואה, סוד הכתוב ביעקב (בראשית לב) ויזרחה לו המשם וגוי. ודאי כשהפוגל באותו פנות ערָב. מכאן והלאה והוא צלע על ירכו. זהו גzech ישראלי.

על ירכו, ירכו בתוכו ולא ירכיו, זו דרכָה רביעית, שלא התנפָא ועליו בתוכו (שמואל א טו) וגם גzech ישראאל וגוי. או נתkan שהיה מהלך בשסתמו יעקב אבינו עם המפנה של עשו.

ויגע בכרך ירכו. כשהבא אצל יעקב, לקח כתם מתוך פנות ערָב בדין התקשה. ויעקב היה נכלל בו

ולא אקרי אלא אחד. לאחזהה דאף על גב דאית ביה דיוקנין סגיאין לאו איהו אלא חד. וקדאי איהו את דעתן ותפאיין פליין ביה. בראשיתה דאליף טמיריו דרזא דמתחשה על אלה. והיה אתפסטו דההיא רקייע על אלה כלא סתים בהhoa רישא. בגין דבר נפיק א' מהאי רקייע בדיוקנא דרזא הרישא דמתחשה נפקא. בהhoa אמצעיתא דאליף שית דרגין כלילן ביה רזא דכללו חיות טמירין על אין [ס"א דסליקו] (ס"א רטלוי) מגו מתחשה.

חד נהירוי דנהיר ונתגניז. דהא נהירוי דאת (ט) דבראשית (ס"א ב' בראשית). חום היום הדhoe אברהם יתיב פתח האהיל דאייה פתחא מפתח ליעילא. וחום היום נהיר על ההוא

פתח ונהיר מתחן.

הניניא נהירוי דАЗיל לאתחשה לעת פנות ערָב. רזא דצלותא דיצחק לאתקנא Hai דרגא דכתיב, (בראשית כד) ויצא יצחק לשוחם בשדה לפנות ערָב. אסתפלותא דערָב וחשוכן כלחו לגביה. בהאי פנות ערָב ואסתפל (נ"א אמתה) יעקב בהhoa ממנא דעשה. תליהאה נהירוי דכליל תרין (דף כא ע"ב) אלין. רזא דכתיב ביעקב (בראשית לב) ויזרחה לו המשם וגוי. ודאי כד אסתפליל בהhoa פנות ערָב. מכאן ולחלאה והוא צולע על ירכו. דא איהו גzech ישראאל.

על ירכו ירכוفتح ולא ירכיו, דא דרגא רביעאה. שלא אנתגי בר נש מתחן עד דאתא שמואל, ועליה בתיב, (שמואל א טו) וגם גzech ישראאל וגוי, כדי אתקן הדhoe חלשה מכל אסתפן יעקב אבינו במנא דעשה. ויגע בכרך ירכו כה אטה לגבוי דיעקב נטול

ולא יכול לו. וירא כי לא יכול לו
ויגע בפרק ירכו. לקח תקרת הדרין
משם, בוגל שירך היה מחייב
לגוף. שיעקב היה גופו, וגופו
היה בולבוסוד של שמי דרגות
בסוד שגרא אדם. פיו שלקח
תקרת מחייב לגוף, מיד - ותקע פר
ירך יעקב.

ולא התנבה איש שם עד שבאו
שמויאל, ועל זה נצח ישראל
בתחוק בו, כי לא אדם הוא.
יהושע תנבה מהודו של משה,
שפתוחוב (כדברי כ') וננתת מהוודך
עליו. הווד. וזה דרכה חמשית.
נצח - ירכ שמאלו של יעקב. וכך
בא דוד וככל אותו בימין,
שפתוחוב (תהלים ט') נعمות בימינך
נצח. ימינך לא כתוב אלא
בימינך. מה הטעם נחלשה ירכ
יעקב? בוגל שהתקרכרב אליו צד
הטמאה ולכך מפנו פה,
והתעכב עד שמויאל. ועל זה בא
להזכיר שזו ירכ של ישראל,
שפתוחוב וגם נצח ישראל. ועל זה
כל דבריו היו בדין בראשית
ולבפטוף.

וועוד, שהקדוש ברוך הוא כלל
אותו אחר פרה בהוד, מתי? לאחר
שמשח מלכים. ועל זה הוא
שකול במשה ואחרן. מה משה
ואחרן בשני אדרדים שלמעלה -
גם הוא למטה כמו שאוותם שני
האדרדים, וממי הם? נצח והוד,
כמו שמשה ואחרן שלמעלה.
וככל הדרגות אחوات זו בזו,
שפתוחוב (שם צט) משה ואחרן
בכהניו ושמויאל בקוראי שמנו.
שררי שש האדרדים נכללו
ואחוות זו בזו.

כמו שאלה אחוזים, משה
ואחרן ושמויאל - ב' גם אחוזים
יעקב משה יוסף. יעקב בעל
הבית. מתי יעקב - נטול משה את
הבית, ואזהו אותה בחיו. יוסף
הבית, ומני לה בחיו. יוסף על ידי

תקפה מההוא פנות ערבות בדין מקיפה. ויעקב
ההוא אתפליל ביה ולא יוכל ליה. וירא כי לא
יכול לו ויגע בפרק ירכו. נטול תקופה דין
מטפן. בגין דירכה אליה לבר מגופא. דיעקב
גופא הוה, וגופיה הוה כליל ברזא דתרין
דרגין ברזא דאקרי אדם. פיו דנטול תקופה
לבר מגופא, מיד ותקע בף ירכ יעקב.

ולא אتنבי בר נש מתמן עד דאתא שמואל.
ועל דא נצח ישראל בתיב ביה כי לא
אדם הוא. יהושע אتنבי מהודו של משה
דכתיב (כדברי כ') וננתת מהוודך עליו. הווד. ורק
דרגא חמשאה. נצח ירכא שמאלא דיעקב.
ובגין בף אתה דוד וככל ליה בימינה דכתיב,
(תהלים י') נعمות בימינך נצח. ימינה לא כחיב
אלא בימינך. מי טעמא אתחלש ירכא
דייעקב, בגין דאתקרב ביה סטר מסאבא
ונקייט תקופה מגיה ואתעקב עד שמויאל, ועל
דא אתה לאדרדא דדא איהו ירכא דישראאל
דכתיב וגם נצח ישראל. ועל דא כל מילוי
הו בדין בשירותא ובסתופה.

ותו קדשא בריך הוא כליל ליה לבתר בהוד.
איימי לבר דמשח מלכין. ועל דא
שקליל אליו כמשה ואחרן. מה משה ואחרן
בתрин סטרין דלעילא, אף הוא לתפא בגונא
דאנון תрин סטר. ומאן אנון. נצח והוד.
גונגנא דמשה ואחרן דלעילא. וכלהו דרגין
אחים דא ברא דכתיב, (תהלים צט) משה ואחרן
בכהניו ושמויאל בקוראי שמנו. דהא שית
סטרין אתפלילו ואחים דא ברא.

במה דאלין אחים משה ואחרן ושמויאל,
אוף כי אחים (ס"א דא ברא) יעקב משה
ו יוסף. יעקב מאריה דביתא. מית יעקב נטול
משה ביתא ומני לה בחיו. יוסף על ידי